

૬૮મ ગુરુ વાળી ::૩

ત્વ પ્રસાદિ ॥ સ્વૈચ્છ ॥

((((સ્રી ગુરુ ગોબિંદ સિંહ જ))))

શિખ ધર્મ દસમ ગુરુ
— ગુરુમુખી લિપિ રચિત બાળી —

ગુજરાતી લિખાંતરણ
એક તુચ્છ સેવક--- સુરિંદરજીત સિંહ ભંબરા
ઈ-મેલ:- sjsingh2000@yahoo.com

੧੭੦ ੧ਅੱਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥
ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ਼ੈਖੇ ॥

ਦੀਨਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਸਾਂਤ ਉਬਾਰ ਗਨੀਮਨ ਗਾਰੈ ॥
 ਪਛਾਂ ਪਸੂ ਨਗ ਨਾਗ ਨਰਾਧਪ ਸਰਬ ਸਮੈ ਸਭ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥
 ਪੋਖਤ ਹੈ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪਲ ਮੈ ਕਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਈਆਲ ਦਈਆ ਨਿਧਿ ਫੋਖਨ ਫੇਖਤ ਹੈ ਪਰ ਫੇਤ ਨ ਹਾਰੈ ॥੧॥੨੪੩॥

ਦਾਹਤ ਹੈ ਦੁਖ ਫੋਖਨ ਕੌ ਦਲ ਦੁਜ਼ਜਨ ਕੇ ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਫਾਰੈ ॥
 ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਹਾਰਨ ਪ੍ਰੂਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਂਭਾਰੈ ॥
 ਪਾਰ ਨ ਪਾਈ ਸਕੈ ਪਦਮਾਪਤਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੈ ॥
 ਰੋਝ ਹੀ ਰਾਜ ਬਿਲੋਕਤ ਰਾਜਕ ਰੋਖ ਝਹਾਨ ਕੀ ਰੋਝ ਨ ਟਾਰੈ ॥੨॥੨੪੪॥

ਕੀਟ ਪਤਾਂਗ ਕੁਰੰਗ ਭੁਜ਼ਗਮ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਬਨਾਏ ॥
 ਫੇਵ ਅਫੇਵ ਖਪੇ ਅਹੁੰਮੇਵ ਨ ਭੇਵ ਲਖਿਓ ਭਮ ਸਿਓ ਭਰਮਾਏ ॥
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਹਸੇਬ ਥਕੇ ਕਰ ਹਾਥ ਨ ਆਏ ॥
 ਪ੍ਰੂਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭਾਉ ਬਿਨਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਕਿਨ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਪਾਏ ॥੩॥੨੪੫॥

ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਅਗਾਧ ਅਛੈਖ ਸੁ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਅਭੈ ਹੈ ॥
 ਅੰਤਿ ਬਿਣੀਨ ਅਨਾਤਮ ਆਪ ਅਦਾਗ ਅਦੋਖ ਅਛਿਦ੍ਰ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਲੋਗਨ ਕੇ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਭਰਤਾ ਪ੍ਰਭ ਵੈ ਹੈ ॥
 ਦੀਨ ਦਈਆਲ ਦਈਆ ਕਰ ਸ਼ੀਪਤਿ ਸੁਨਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਏ ਹੈ ॥੪॥੨੪੬॥

ਕਾਮ ਨ ਕੋਧ ਨ ਲੋਭ ਨ ਮੋਹ ਨ ਰੋਗ ਨ ਸੋਗ ਨ ਭੋਗ ਨ ਭੈ ਹੈ ॥
 ਫੇਣ ਬਿਣੀਨ ਸਨੇਹ ਸਭੋ ਤਨ ਨੇਹ ਬਿਰਕਤ ਅਗੋਹ ਅਛੈ ਹੈ ॥
 ਜਾਨ ਕੋ ਫੇਤ ਅਜਾਨ ਕੋ ਫੇਤ ਜਮੀਨ ਕੋ ਫੇਤ ਜਮਾਨ ਕੋ ਫੈ ਹੈ ॥
 ਕਾਛ ਕੋ ਠੋਲਤ ਹੈ ਤੁਮਰੀ ਸੁਧ ਸੁਨਦਰ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਲੈਛੈ ॥੫॥੨੪੭॥

ਰੋਗਨ ਤੇ ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਚਾਵੈ ॥
 ਸਤਰ ਅਨੇਕ ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ ਤਉ ਤਨ ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਰਾਖਤ ਹੈ ਅਪਨੀ ਕਰ ਵੈ ਕਰ ਪਾਪ ਸੰਬੂਝ ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥
 ਆਈ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੯॥੨੪੮॥

ਜਲਾਛ ਭੁਜ਼ਗ ਸੁ ਧਾਨਵ ਦੇਵ ਅਭੇਵ ਤੁਮੈ ਸਭ ਹੀ ਕਰ ਧਿਆਵੈ ॥
 ਭੂਮਿ ਅਕਾਂਸ ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ ਜਲਾਛ ਭੁਜ਼ਗ ਸਬੈ ਸਿਰ ਨਿਆਵੈ ॥
 ਪਾਈ ਸਕੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਕੋ ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤਾਹ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥
 ਖੋਜ ਥਕੇ ਸਭ ਹੀ ਖੁਜ਼ਅਾਸੁਰ ਹਾਰ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥੨੪੯॥

ਨਾਰਦ ਦੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਦੇ ਰਮਨਾਇਖ ਦੇ ਸਭ ਹੁੰ ਮਿਲਿ ਗਾਈਓ ॥
 ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਭੇਦ ਲਭਿਓ ਸਭ ਹਾਰ ਪਰੇ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਆਈਓ ॥
 ਪਾਈ ਸਕੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ਉਮਾਪਤਿ ਸਿਧ ਸਨਾਥ ਸਨੰਤਨ ਧਿਆਈਓ ॥
 ਧਿਆਨ ਧਰੋ ਤਿਣ ਕੋ ਮਨ ਮੈਂ ਬਿਛ ਕੋ ਅਮਿਤੋਕਿ ਸਬੈ ਜਗੁ ਲਾਈਓ ॥੮॥੨੫੦॥

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਅਭੇਦ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸਭੈ ਪਚ ਹਾਰੇ ॥
 ਭੇਦ ਨ ਪਾਈ ਸਕਿਓ ਅਨਭੇਦ ਕੋ ਖੇਦਤ ਹੈ ਅਨਛੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ਰਾਗ ਨ ਝੱਪ ਨ ਰੈਖ ਨ ਰੰਗ ਨ ਸਾਕ ਨ ਸੋਗ ਨ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ॥
 ਆਇ ਅਨਾਇ ਅਗਾਧ ਅਭੇਖ ਅਛੈਖ ਜਪਿਓ ਤਿਨ ਹੀ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੯॥੨੫੧॥

ਤੀਰਥ ਕੋਟ ਕੀਅੇ ਈਸਨਾਨ ਦੀਅੇ ਬਹੁ ਧਾਨ ਮਹਾ ਬ੍ਰਤ ਧਾਰੇ ॥
 ਫੇਸ ਫਿਦਿਓ ਕਰ ਭੇਸ ਤਪੀ ਧਨ ਕੇਸ ਧਰੇ ਨ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਆਸਨ ਕੋਟ ਕਰੇ ਅਸਟਾਂਗ ਧਰੇ ਬਹੁ ਨਿਆਸ ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥
 ਦੀਨ ਦੁਆਲ ਅਕਾਲ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਅੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥੨੫੨॥

(((((((((-))))))))))